

Introductie

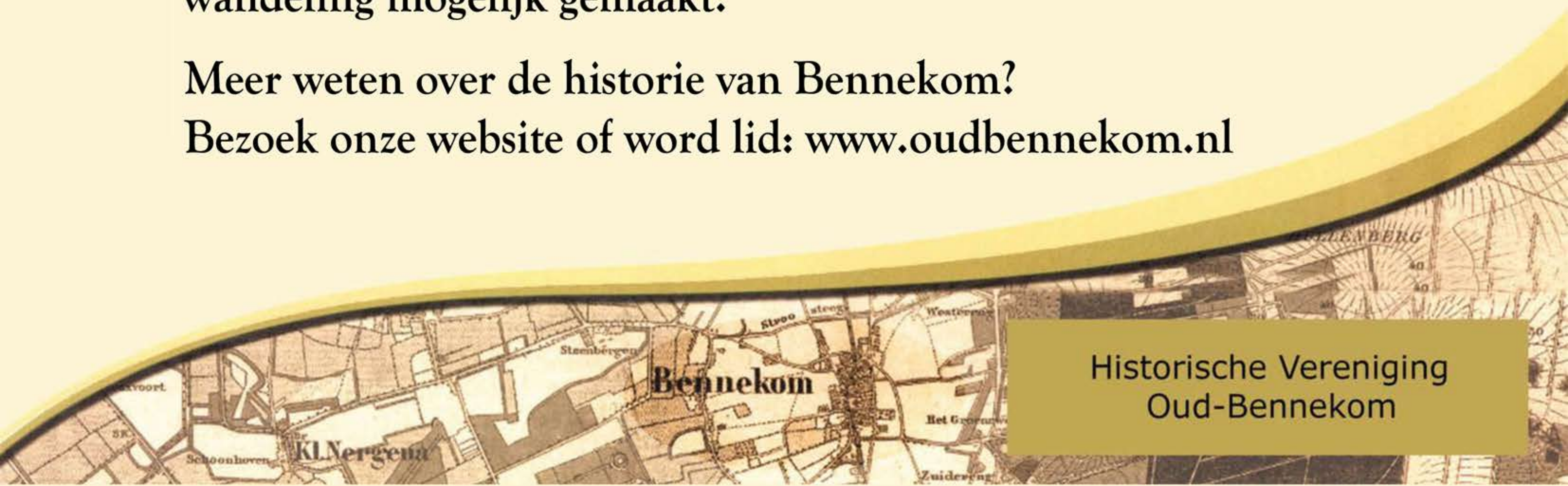
De wandeling over het Landgoed Hoekelum is uitgezet in het kader van 75 jaar Historische Vereniging Oud-Bennekom.

De basis van de wandeling komt uit Heinrich Witte's wandelgids 'Bennekom's omstreken', oorspronkelijk uitgegeven in 1902.

Door de welwillende medewerking van de Stichting Het Geldersch Landschap en de Stichting Jacoba van Wassenaer Fonds is deze wandeling mogelijk gemaakt.

Meer weten over de historie van Bennekom?

Bezoek onze website of word lid: www.oudbennekom.nl

Historische Vereniging
Oud-Bennekom

Op 15 à 20 minuten van het dorp heeft men op den grintweg, een minuut of vijf voorbij "Oud Vossenhol", bij de boschopzichterswoning, de hoofdinrijlaan bereikt.

Bij den koestal staat men even stil, wijl het gezicht op den Zuidelijken vleugel van het kasteel daar onwillekeurig toe noopt.

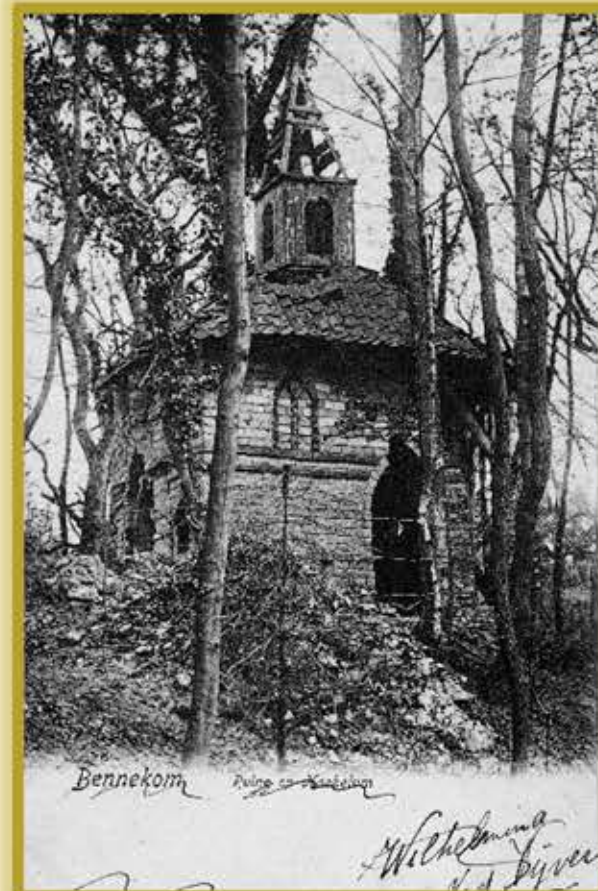
Hij, die van mooie boomen houdt, bewondert hier een midden op een grasveld geheel vrijstaanden Beuk van buitengewone zwaarte. Deze patriarchale boom, met zijn volmaakt gaven, gladden stam, heeft, een Meter boven den grond, een stamomtrek van 4 Meter, een dikte alzoo van ruim 1.30 Meter. Hij is volmaakt gezond, en de hoogte, zoowel als de kroon zijn aan de stamdikte geëvenredigd.

Wij volgen nu den links ombuigenden weg, en komen spoedig aan een brug over de in het eerste hoofdstuk vermelde, zoo goed als droge beek. Dat er intusschen door dit ravijn nog water wordt aangevoerd, blijkt hier uit den grooten vijver. Het gezicht van de brug over den vijver op het kasteel en het dichte geboomte is inderdaad zeer fraai.

Wij gaan de brug over en volgen den breeden weg rechtsom. Het in bouwvalligen toestand verkeerende, op een hoogte tusschen het dichte houtgewas staande kapelletje, trekt nu de opmerkzaamheid. Daaronder bevindt zich een oude ijskelder. Juist de bouwvallige toestand waarin dit gebouwtje verkeert, maakt het zeer teekenachtig.

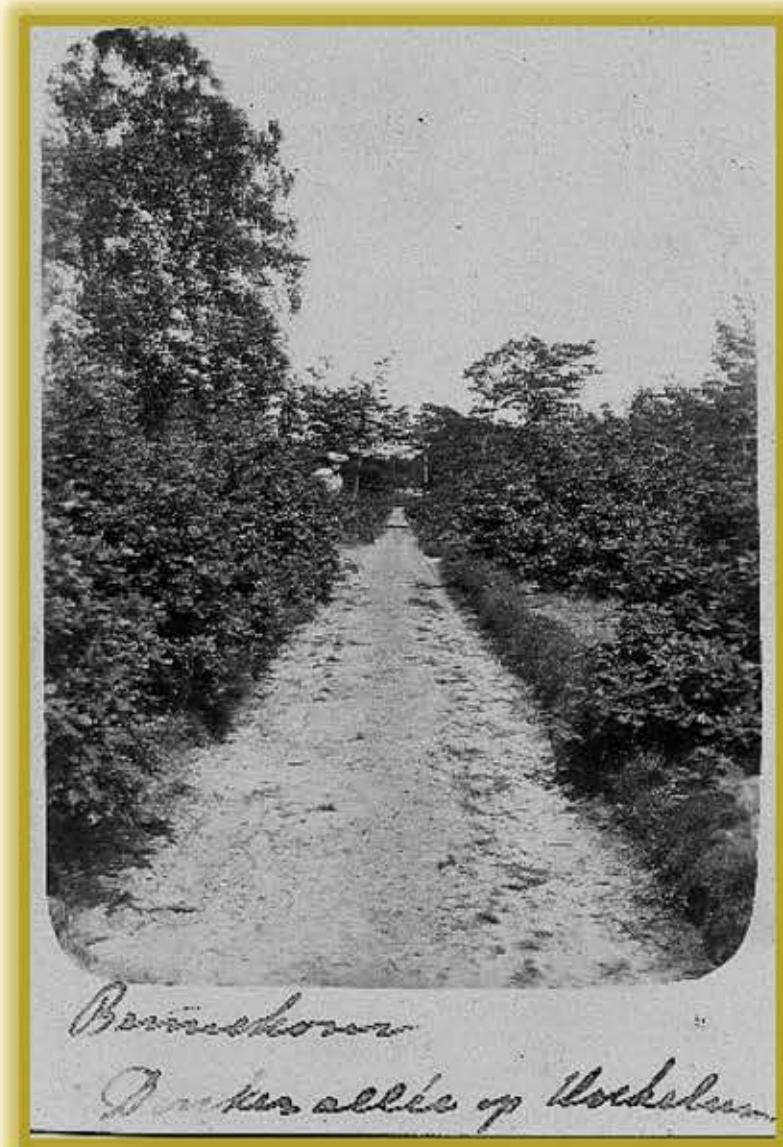

Aan den oorsprong der beek gekomen, ziet men dat deze niet geheel droog is. Hier stond tot vóór een paar jaren een rustiek tentje, van welke rustplaats door wandelaars een dankbaar gebruik werd gemaakt.

Bennekom, ↑ Lange Pad

Hier gaat men rechtsom en daarna links rechtuit (niet het pad rechts). Het eerste nu volgende pad aan de linkerzijde gaat men voorbij; bij het tweede slaat men linksom en na weinige schreden, is men aan het einde van de bijna onafzienbare lange L a a r d e r - a l l é e.

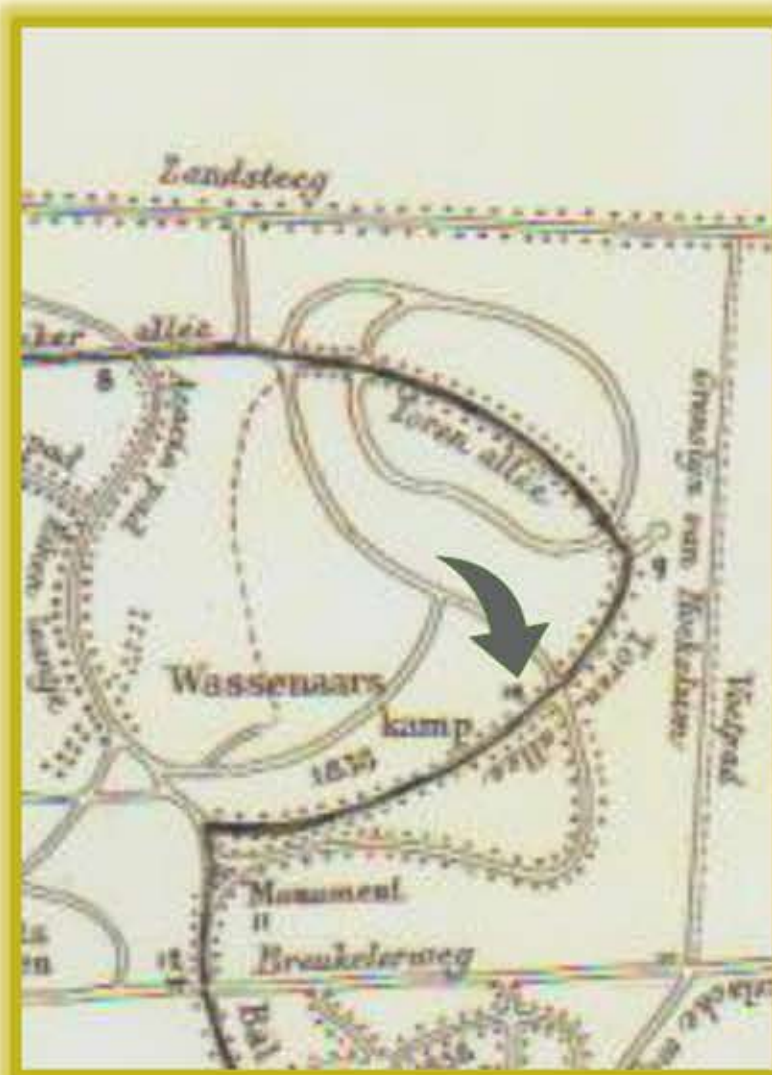

Is het nu heet, zonnig weer, zoodat men liefst zoo lang mogelijk schaduw houdt, dan gaat men het recht tegenover liggende pad in; anders volgt men deze allée een klein eind tot men aan een lang geheel open recht pad komt, de z.g. D o n k e r - a l l é e.

We volgen nu gemakshalve de T o r e n - a l l é e, gaan bij het punt, waar beide breede wegen weer samenkomen, altijd rechtuit, en hebben nu spoedig het hoogste punt, tevens de Oostelijke grens van "Hoekelum" bereikt. Een heuveltje duidt hier de plaats aan waar vroeger een houten uitzichtstoren heeft gestaan, van welken men, toen de omliggende bosschen nog niet in den weg stonden, een zeer ruim vergezicht moet gehad hebben. Nadat die echter, door den bliksem getroffen, is afgebrand, is hij niet hernieuwd; trouwens hij zou daar nu geen zin meer hebben, wijl het uitzicht in alle richtingen door bosschen belemmerd is.

Maar wij willen de T o r e n - a l l é e in haar geheel leren kennen, en gaan dus rechtuit. Ook blijven we dan langzaam afdalen, terwijl we anders eerst weer een klein eind naar boven moeten gaan. En wij zijn tevreden over onze keus, want het sterk bewogen terrein maakt dat de omgeving, vooral ter rechter zijde, aan een oorspronkelijk natuurtableau doet denken, terwijl het kreupelhout, hier en daar door opgaande boomen afgewisseld, tegen het hellend terrein ter linkerzijde een fraai effect maakt.

*Bennekom
monument Hoekelum*

Dit monument werd daar geplaatst ter herinnering aan het begin der exploitatie dezer streken. We lezen er op dat dit hoge gedeelte, de "Wassenaerskamp", hetwelk wij nu doorwandelen, zoo mede de "Balverenskamp", dien wij zoo aanstonds gedeeltelijk zullen doorgaan, in 1838 in ontginning zijn gebracht door Otto Baron van Wassenaer, Heer der beide Catwijcken, 't Zant, enz. enz. ter dankbare herinnering waaraan deze gedenksteen hier in 1859 door zijn vijf zonen werd geplaatst; terwijl aan de andere zijde hulde wordt gebracht aan Gerrit van Hoogstraten, die, van 1820 af, als werkbaas op "Hoekelum" zijn trouwe diensten bewees.

Dit is namelijk een publieke weg, de Breukelderweg, die door een gedeelte van "Hoekelum" heen loopt. Deze was vóór eenige jaren de prachtigste boschweg hier ver in den omtrek, maar nadat de oude bosschen grootendeels geveld zijn en er jonge Dennen voor in de plaats kwamen, is hij vlak geworden.

Hier verlaten we nu "Hoekelum" en dan staan we op den breeden, zeer ruwen, maar zeer teekenachtigen, vrij sterk oplopenden H a l l e r b r i n k e r w e g; aan de ééne zijde begrensd door de dichte dennebosschen, waar we uit kwamen, aan de andere zijde door een tamelijk uitgestrekte, naakte heide. Het torentje van B e n n e k o m zien we nu op betrekkelijk korten afstand schuins-rechts vóór ons, zoodat we blijkbaar zullen terecht komen op een punt van den grintweg, ver van dat waar we "Hoekelum" betraden.

Het Tolhuis in Bennekom jaar 1900
die man met de Hondekar is mijn Opa Geurt Welgraven (Bron Col Gld)

Wij volgen zijn voorbeeld, niet alleen omdat "Hoekelum", het uitgestrekste landgoed in deze streek is, maar ook om bij onze wandelingen een zeker plan te volgen, waarbij wij de streek ten Oosten van den grintweg zoo geregeld mogelijk van het Noorden naar het Zuiden volgen. De lezer kan dan die uitkiezen, waartoe hij zich 't meest aangetrokken gevoelt.